

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Faglig information

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1971]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

DET. KGL. BIBLIOTEK
KØBENHAVN
S. RYKSAFDELINGEN

Faglig Information

Udgivet af:

Nørregade 20 . 1165 København K . Telefon (01) 14 15 45 . Giro 1841 03

Skævere indkomstfordeling i EF

Dansk fagbevægelse står stærkt i sammenligning med fagbevægelserne i EF-landene. I samtlige EF-lande er det relative antal af organiserede arbejdere lavere end herhjemme. I Frankrig, hvor tilslutningen er mindst, er kun 18 pct. af samtlige arbejdere organiserede. Herhjemme er organisationsprocenten 70 pct., men hertil kommer, at den franske fagbevægelse ydermere er splittet op i en kommunistisk, katolsk og socialdemokratisk fraktion, der meget vanskeligt kan enes. Denne opsplitning af fagbevægelsen eksisterer i øvrigt i samtlige nuværende EF-lande.

Fagbevægelsens styrke

En fagbevægelses styrke måles imidlertid meget overfladisk ved kun at sammenligne det relative antal organiserede i landene. Hvis den stærke organisationsgrad ikke giver sig udslag i vundne goder ved overenskomstforhandlingerne og imellem disse, ja så kan sammenligning mellem organisationsprocenten være direkte misvisende.

Et andet mål er derfor at sammenligne lønudviklingen i landene. Sammenlignes lønningerne i 1970 med lønninger i 1966, så har stigningen herhjemme været 51 pct., medens den i EF-landene gennemsnitligt har været på 39 pct.

Nu skyldes en del af denne forskel, at vi har haft en inflation, der til tider har været kraftigere end EF-landenes, men ikke desto mindre afspejler tallene den kendsgerning, at den danske fagbevægelse har været i stand til i det valgte 5-år at fravriste en større bid af samfundskagen end broderorganisationerne i EF-landene.

Billedet bliver endnu mere markant, hvis vi for det samme 5-år betragter udviklingen i industriproduktionen. Her i lan-

det steg industriproduktionen med 21 pct., medens den i EF-landene gennemsnitligt steg med 31 pct.

Den danske fagbevægelse har altså på baggrund af en svagere industriproduktionsudvikling været i stand til at hente relativt mest hjem i lønningsposen. Også på andre områder har den danske fagbevægelse været med til at hale gode resultater hjem. Det gælder f. eks. på det sociale felt. Herhjemme har vi gennemført princippet om fuld folkepension til alle (universalprincippet), medens man i samtlige EF-lande endnu har glømte grupper, f. eks. bønder, der ikke lovmæssigt er sikret en tryk alderdom (kerneprincippet). Ovennævnte tre eksempler viser altså med al ønskelig tydelighed, hvor svag fagbevægelsen er i EF-landene sammenlignet med den danske. Men, hævdes det: »Vi vil ved medlemskab tilføre EF-landenes fagbevægelser kraft og styrke, vi vil kunne hjælpe disse fagbevægelser i vores fælles slagsmål med kapitalen.« Dette er selvfølgelig rigtigt, men det er imidlertid ligeså rigtigt at hævde, at den danske fagbevægelse svækkes i sin videre kamp for sine medlemmer, og at denne svækkelse langt fra kan sammenlignes med den styrke, vi kan tilføre EF's fagbevægelse.

Skævere indkomstfordeling

Der vil ved EF-medlemskab uundgåeligt ske en omfordeling af indkomst mellem kapitalejere og arbejdere til de førstnævntes fordel.

Professor Jørgen Gelting, Århus, mener, at hvis dansk tilslutning til EF skal blive en økonomisk gevinst, så kan denne omfordeling, der må og skal til, bedst ske ved hjælp af en devaluering af kronen (et økonomisk politisk instrument der fratages Danmark efter indtræden i EF).

At omfordelingen mellem arbejdskraft og kapital skal ske

under alle omstændigheder, fremgår bl. a. af de førnævnte tal om udviklingen i hhv. industriproduktionen og industriarbejdernes løn, men jeg tror så afgjort, at dette problem bedst løses af os selv og ikke ved hjælp af EF.

At omfordelingen vil ske følger endvidere af, at vi ved tilslutning til EF tilknyttes det fælles frie arbejdsmarked. Her ved bliver antallet af frivillige løntrykkere i form af vandrede EF-arbejdere automatisk større; men ikke blot vandrede EF-arbejdere vil kunne optræde i denne uheldige rolle, også vandrede tyrkere vil fra 1976 i stigende antal kunne optræde som sådan, og endelig bør det nævnes, at man i EF har planer om at koordinere indvandringspolitikken overfor vandrede arbejdskraft fra tredje-lande, således at vi også på dette område vil kunne komme til at afgive vor suverænitæt.

Dette sidste medfører, at omfordelingen mellem kapital og arbejdskraft indenfor EF vil være en mere eller mindre stedsevarende proces, som ikke blot begrænser sig til den omfordeling, der under alle omstændigheder er nødvendig, hvis landets nuværende betalingsbalanceproblem skal løses.

Fuld beskæftigelse?

En følge af den videre integration i EF er også, at et enkelt EF-land ikke alene kan føre fuld-beskæftigelsespolitik, således at selv handicappede kan få arbejde, men at denne skal forfølges i hele fællesskabet, hvis resultater skal nås. Hidtil har man i FN fulgt en politik, der sigter på den største økonomiske vækst.

Ringede muligheder for fordelingspolitik

På baggrund af de anførte betragtninger forstår man, hvor

væsentligt det socialdemokratiske krav om selvbestemmel-
sesret over fordelingspolitikken var og er.

Men hvad har vi reelt sikret selvbestemmelsesretten over?
Ja, vi har sikret selvbestemmelsesretten over de personlige
skatters højde, men vi har derved ikke sikret os vor suve-
rænitet over fordelingspolitikken som sådan.

For det første skal EF-landenes selskabsbeskatning har-
moniseres, for det andet skal beregningsgrundlaget for
momsen harmoniseres, muligvis finder VKR på at indføre
moms på huslejer under henvisning til, at sådan er det i EF.

Harmonisering?

Senere kan man vel vente, at man i EF enes om en harmo-
nisering af satserne.

For det tredje mister staten 2-3 mia. kr. i indtægt fra 1976,
fordi punktafgifterne skal gøres ensartede på grund af
3-døgns reglens ophævelse – penge der formentlig skal
hentes hjem over de personlige skatter.

Dette var fordelingspolitik set fra statens indtægtsside.
Ser vi på udgiftssiden skal det bemærkes, at man i Werner-
planen opererer med, at statens budgetter og stigningerne
i disse skal godkendes på EF-plan, hvilket helt naturligt vil
indebære, at usædvanlige udgiftsstigninger i Danmarks
socialbudget ad åre skal godkendes på fællesskabsniveau.
Sættes sagen på spidsen, kan man altså postulere, at år-
sagen til at Danmark er på vej ind i EF er, at kapitalen
i et EF-medlemskab ser en mulighed for at holde den dyg-
tige danske arbejderbevægelse stangen.

Udviklingen i industriproduktionen i Danmark og visse andre lande (1966 = 100):

	1966	1967	1968	1969	1970
Danmark	100	103	107	118	121
Vesttyskland	100	98	109	124	132
Frankrig	100	103	109	121	129
Holland	100	105	116	130	142
Belgien	100	102	108	118	123
Italien	100	108	115	119	127

Kilde: Danmarks Statistik.

Udviklingen i lønnen for industriarbejdere i Danmark og visse andre lande (1966 = 100).

	1966	1967	1968	1969	1970
Danmark	100	109	122	136	151
Vesttyskland	100	104	108	118	134
Frankrig	100	106	118	131	144
Holland	100	106	114	126	139
Belgien	100	107	113	122	135
Italien	100	105	109	117	142

Kilde: Danmarks Statistik.

Antal organiserede arbejdere i pct. af samtlige arbejdere:

Danmark	Vesttyskland	Frankrig	Holland	Belgien	Italien
70	33	18	40	60	40

Samtlige tal er omtrentlige.

Kilde: LO's pjece: Danmark og EEC.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk